

Ankenævnets Journal nr.: 2019-0072 - Mistet tørklæde i betalingsgarderobe

Sagsfremstilling:

Klager besøgte indklagede, som er et diskotek/natklub den 25. dec. 2018. Klager afleverede ved ankomsten sin jakke og sit tørklæde i indklagedes garderobe mod betaling af kr. 60,- (kombineret entre og garderobe). Klager fik udleveret et garderobermærke. Tørklædet blev ved indleveringen lagt i ærmet på jakken.

Da klager skulle have jakke og tørklæde udleveret, var tørklædet bortkommet. Klager kiggede i indklagedes kurv med glemte sager, men her var tørklædet heller ikke. Da klager oplyste, at tørklædet havde ligget i ærmet fik klager oplyst, at indklagedes normale politik omkring tørklæder var, at disse hængtes omkring bøjlen, men ifølge klager fik hun besked på lægge det ned i ærmet, da hun afleverede tørklædet.

Der var, efter det oplyste, tale om et tørklæde af mærket LALA BERLIN til en nypris på kr. 2.800,-.

Klager kontaktede herefter indklagede telefonisk og skrev også en mail til indklagede vedr. det bortkomne tørklæde, og fik svar fra indklagede om, at indklagede i forhold til forsikring ikke dækkede løse genstande.

Klager indgav herefter klage til Ankenævnet.

Klagers bemærkninger:

Klager fandt ikke, at indklagede kunne fraskrive sig ansvaret for løse genstande blot ved at sætte et skilt op. Et skilt som indklagede anførte, at indklagede havde, men som klager ikke mente at have set.

Klager fandt, at klager var erstatningsansvarlig for det bortkomne tørklæde.

For så vidt angik indklagedes tvivl om, hvorvidt der i det hele taget blev indleveret et tørklæde, så anførte klager, at klager talte med indklagede i telefonen, hvor klager spurgte, om man ikke kunne se indleveringen af tørklædet på indklagedes tv-overvågning.

Klager vidste præcis, hvornår klager stod i døren med indklagedes dørmand og ventede på at blive lukket ind som den første. Vedr. tv-overvågningen fik klager det svar, at indklagedes overvågning ikke var god nok til at se, hvor dyrt et tørklæde klager havde på. Klager fandt på baggrund af denne tilbagemelding, at indklagede angiveligt måtte have set, at klager havde et tørklæde på, da klager kom ind på indklagedes sted.

For så vidt angik indklagedes bemærkninger om indklagedes politik med at binde tørklædet rundt om bøjlen, så undrede det klager, at der ikke var nogen, som rettede hende, da indklagede modtog klagers jakke og tørklæde, men da det var 1. Juledag og formentlig en af de mere travle dage i garderoben, så kunne presset jo ramme selv den bedste medarbejder, og der kunne der jo ske fejl.

At tørklædet forsvandt helt fra garderoben, var i klagers øjne noget, som ikke måtte ske.

Klager fandt, at når indklagede satte spørgsmålstejn ved, om klager i det hele taget afleverede et tørklæde, så kunne klager lige så vel sætte spørgsmålstejn ved, om der var en ung pige (garderoberpigen), som var blevet fristet af et dyrt Lala Berlin tørklæde, dvs., som havde stjålet tørklædet.

Klagers krav:

Klager ønskede tørklædet erstattet.

Indklagedes bemærkninger:

Der var efter indklagedes opfattelse tale om en sag, hvor det var påstand mod påstand.

Det var korrekt, at klager afleverede sin jakke i indklagedes garderobe den 25/12 2018, men hvorvidt klager også afleverede et tørklæde var, efter indklagedes opfattelse, ikke sikkert.

Indklagedes personale havde fået besked på, at tørklæder skulle bindes på bøjlen og ikke puttes i ærmet, da det netop derved kunne gå galt, da de kunne glide ud af ærmet. Hvis et tørklæde eller andet gled ud, ville det typisk blive fundet på gulvet efterfølgende. Da indklagede ikke havde fundet tørklædet efterfølgende, tvivlede indklagede således på, at tørklædet blev indleveret i garderoben.

Indklagede havde til Ankenævnet vedlagt kopi af den seddel om fraskrivelse af ansvar for løse genstande, som indklagede oplyste, sad på bordet i garderoben og hang bagved.

Indklagede tog kr. 60,- for entre og det var inkl. garderobe.

I forbindelse med garderoben gjorde indklagede, ifølge indklagede, opmærksom på, at indklagede ikke dækkede løse genstande, da indklagede, som hovedregel, ikke vidste, om gæsten overhovedet havde tørklæde eller andre løse genstande i lommerne på deres indleverede jakker.

Indklagede fandt sammenfattende ikke, at det var tilstrækkeligt påvist, at klager overhovedet indleverede et tørklæde. Derfor fandt indklagede ikke, at indklagede var ansvarlig for et måske forsvundet tørklæde.

For så vidt angik indklagedes tv-overvågning så gemtes denne kun i 14 dage, og kunne derfor ikke gennemses.

Indklagedes krav:

Klager havde ikke krav på erstatning.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet afviste under henvisning til § 5, stk. 3, nr. 4, i Nævnets vedtægter at behandle klagen, da der bestod en uenighed - og en usikkerhed - om, hvorvidt det pågældende tørklæde faktisk blev indleveret til indklagedes garderobe. Klagen egne sig derfor ikke til Nævnsbehandling.

Klager kunne, hvis klager ønskede sagen prøvet, indbringe sagen for domstolene, hvor der kunne føres vidner, herunder vidner, som kan be- eller afkræfte, at det pågældende tørklæde blev indleveret i garderoben.